

Modele pentru slujitorii credincioși

Versete călăuzitoare: 2 Timotei 2.3-6

2 Timotei 2.3-6: Ia-ți partea ta de suferință ca un bun ostaș al lui Hristos. Nimeni, slujind ca ostaș, nu se încurcă în treburile vieții, ca să placă celui care l-a înrolat; și, de asemenea, dacă cineva se luptă la jocuri, nu este încununat, dacă nu se luptă după legile jocului. Agricultorul trebuie să se ostenească mai înainte de a se bucura de roade.

Introducere

Epistola a doua către Timotei este ultima scrisoare, pe care o avem de la apostolul Pavel. Ea a fost scrisă în jurul anului 66 după Hristos. Prigonirea primilor creștini de către romani începuse deja. Împăratul păgân Nero a acuzat pe creștini că sunt răspunzători pentru marele incendiu din anul 64 după Hristos și el a folosit aceasta ca pretext ca să arunce pe mulți dintre ei fiarelor sălbatice din arena romană. Sunt însemnări pentru faptul că Nero a folosit chiar pe unii creștini ca făclii omenești ca să lumineze o întrecere sportivă din grădina cezarului. În timpul acesta Pavel a fost luat captiv și aștepta sentința de omorâre a lui (2 Timotei 4.6,7). Din închisoarea din Roma Pavel a scris ultima lui scrisoare adresată lui Timotei, „fiul lui preaiubit” și credincios, fiu în credință (2 Timotei 1.2; Filipeni 2.19-22).

Timotei a fost adus la Domnul prin slujba lui Pavel cu douăzeci de ani înainte de momentul acesta – foarte probabil pe când Timotei era încă un tânăr. Începând din timpul acesta între Pavel și Timotei s-a stabilit o relație minunată de tată-fiu. Pavel l-a instruit pe tânărul Timotei în marea învățătură a credinței creștine. Timotei l-a însoțit pe Pavel în călătoriile lui misionare. El nu s-a dat înapoi dinaintea suferințelor și prigoanelor. El nu a cedat atunci când Pavel a fost luat captiv pentru câțiva ani în Cezareea (anii 58-60; Faptele apostolilor 23-26). El nu a fugit „acasă”, atunci când Pavel a fost prins și trimis cu corabia la Roma. Timotei a fost alături de tatăl lui spiritual, atunci când Pavel a trebuit să stea câțiva ani în Roma sub arest (anii 61-63 după Hristos; Faptele apostolilor 27-28).

Este aproape sigur că Pavel a fost eliberat din prima lui captivitate romană și a continuat câțiva ani călătoriile lui misionare (anii 63-65 după Hristos). Timotei a mers cu el ca însoțitor fidel în slujire. Cu câțiva timp înainte ca Pavel să fie prins de autoritățile romane, apostolul l-a împuternicit pe Timotei să rămână în Efes ca să dea ajutor acolo conducerii adunării. Este posibil ca în timpul acesta să fi avut loc participarea sufletească, însoțită de multe lacrimi, între Pavel și Timotei, care este amintită în 2 Timotei 1.4. Pavel și-a continuat călătoria și ca un tată credincios a scris lui Timotei dându-i indicații și încurajări (prima epistolă către Timotei). Pavel a continuat vestirea curajoasă a Evangheliei că Isus Hristos (nu Cezarul) este Domnul, oriunde el străbătea Imperiul Roman păgân. Cu siguranță nu era cu mult timp înainte ca Pavel să fie din nou prins și trimis înapoi la Roma. Pus în lanțuri ca un criminal a fost aruncat în temniță, ca să aștepte procesul (2 Timotei 1.16; 2.9). Acolo, în celula rece și singuratic, Pavel dorea să revadă pe fiul său Timotei înainte de moartea sa (2 Timotei 1.4; 4.9). Nu știm dacă Timotei a reușit să fie la timp în Roma, înainte ca Pavel să fie schingiuit

După ce ar trebui să se orienteze slujitorii credincioși (fideli) ...

până în moarte. Tradiții de încredere mărturisesc că Pavel a fost executat în Roma la scurt timp după ce el a scris a doua epistolă către Timotei – decapitat pentru credința în Isus Hristos.

În timpul acelor ultime zile din închisoare Pavel s-a gândit la drumul plin de pericole al tinerei adunări creștine. Nu numai prigoanele fizice exterioare au crescut în intensitate, ci și dinăuntru a fost o abatere spirituală (2 Timotei 3). Mulți se abătuseră deja de la mesajul complet predicat de Pavel (2 Timotei 1.15). Cu această privire profetică Pavel a scris ultima lui epistolă adresată fiului său spiritual și l-a încurajat să fie statornic în credință. Fără să țină seamă de prigoana care amenința și învățăturile greșite, Timotei era pregătit „să predice Cuvântul” și să „facă lucrarea” (2 Timotei 4.1-5). Pavel purta grijă ca Evanghelia curată și deplină despre Isus Hristos să fie dusă mai departe de creștini credincioși (fideli), așa cum era Timotei, fără s-o schimbe s-au s-o banalizeze (2 Timotei 1.13,14; 2.1,2). Pentru a face clar lui Timotei responsabilitatea lui stringentă, Pavel a dat fiului său mai multe modele, pe care el trebuia să le urmeze. Aceste modele ale unui creștin credincios le găsim în capitolul 2 al celei de-a doua epistole către Timotei.

Pavel – un tată spiritual

Înainte de a continua cu modelele să privim lecția de preț și practică a relației tată-fiu dintre Pavel și Timotei. Creștinii în creștere au nevoie de astfel de „Paveli” și „Timotei”. Relațiile Pavel-Timotei sunt de ajutor și ele sunt biblice. Sunt în viața ta un „Pavel” sau chiar doi? Dacă nu, caută să găsești un creștin mai în vârstă sau matur, care este dispus să fie un Pavel pentru tine – care te sfătuiește, te învață, îți scrie și se roagă consecvent pentru tine (2 Timotei 1.3). Și care este situația ta cu „Timoteii”? Ai tu unul sau doi creștini tineri, pe care îi poți îndruma pentru înaintarea în credință? Dumnezeu ți-a dat privilegiul unic în felul lui (și o mare responsabilitate!) să fi un tată spiritual sau o mamă spirituală pentru creștinii mai tineri din căminele studențești, din școală, din vecinătate sau din adunare.

În 2 Timotei 2.3-6 găsim trei modele, pe care creștinii în creștere ar trebui să le urmeze: soldatul, atletul și agricultorul. Fiecare din acest model ne arată aspecte particulare ale vieții unui creștin credincios, pe care noi ar trebui să le urmăm. Dumnezeu nu a luat la întâmplare în Cuvântul Său aceste modele ca pe o „coloratură locală”. Fiecare model de acolo arată ceva, pe care Dumnezeu îl așteaptă de la noi și care trebuie să se vadă în viața unui creștin aflat în creștere.

Modelul „soldat”

Cheia pentru înțelegerea modelului soldatului (2 Timotei 2.3,4) este renunțarea. Soldatul de aici nu este un soldat american, care „intră în armată ca să vadă lumea”; chiar și soldatul roman jertfea totul, ca să placă cezarului. Un soldat bun jertfea viața lejeră (2 Timotei 2.3), viața asigurată (2 Timotei 2.4a) și viața de independență (2 Timotei 2.4b). Pavel a corespuns în timpul vieții sale acestor cerințe ale unei slujiri de jertfire pentru Domnul Isus. Acum

După ce ar trebui să se orienteze slujitorii credincioși (fidei) ...

soldatul Timotei este încurajat să facă același lucru. Și Dumnezeu așteaptă spiritul de sacrificiu în viața fiecărui creștin aflat în maturizare. El ne-a dat acest model nu numai să-l admirăm, ci să-l urmăm! Dacă vrem să fim soldați buni ai lui Isus Hristos, atunci trebuie să renunțăm la o viață de comoditate, de siguranță și de neatârnat. Creștinii credincioși trebuie să jertfească o parte din timpul lor liber, din plăcerile din timpul lor liber și din timpul unei vieți fără griji. Marile conturi bancare nejerfite și carierele lumești ar putea aduce siguranță pământească, dar ele sunt caracteristici ale unui soldat îndoielnic din armata Domnului. Un soldat bun nu-și face „lucrurile pentru sine”, ci el jertfește independența lui și se atașează ascultării de ofițerul lui care-i dă porunci. Suntem noi soldați, care sunt pregătiți să jertfească?

Modelul „atlet”

Modelul atletului îl găsim în 2 Timotei 2.5. Atletul deosebit, care este prezentat aici, este un maratonist grec. Când un astfel de atlet făcea antrenament pentru jocurile grecești (premergătoare actualelor jocuri olimpice), era necesară o viață total disciplinată. Dacă acest atlet dorea să fie câștigător, era necesară o alergare de multe ore și un stil de viață disciplinată. Fiecare atlet serios de astăzi știe foarte bine ce înseamnă antrenamentul disciplinat. Aplicarea la creștinul aflat în maturizare este evidentă. Noi trebuie să fim disciplinați în antrenamentul nostru în viața creștină. Regulile de antrenament pot face ca noi să ne sculăm din pat în fiecare zi mai devreme, ca să citim Cuvântul lui Dumnezeu și să ne rugăm. Hotărârea de a învăța pe de rost Scriptura și pe lângă aceasta să împărtășim credința noastră cu cei care nu sunt creștini, aduce cu sine o disciplină bună. Mulți dintre noi nu sunt „în formă”, pentru că noi suntem nedisciplinați în antrenamentul nostru.

Atletul trebuie nu numai să se antreneze disciplinat, ci și să alerge disciplinat. El trebuie să ia parte la concursul de alergări conform regulilor concursului, la fel cum el trebuie să respecte și regulile de antrenament. Imaginează-ți un alergător grec care este pe pistă într-un stadion arhiplin, ca să facă ultimele ture ale cursei de maraton. Când el a ajuns la ultima curbă a ultimei runde el este la numai 25 metri în urma primului alergător. El își dă seama că nu-l mai poate depăși și taie curba transversal pe câmp și ajunge la țintă! Dar nu primește nici un premiu! Cunoscutul câștigător trebuie să o primească alergătorul disciplinat. Cât de mult se potrivește aceasta la viața de creștin. Cât de bună este mărturia mea de creștin în universitate dacă la examene eu înșel? Ce fel de creștin sunt eu, dacă simplu „uit” să plătesc înapoi o sumă de bani împrumutată sau nu dau banii când fac cumpărături, care din greșeală mi-au fost socotiți mai puțin? Dumnezeu așteaptă de la mine ca eu să fiu ca acest atlet, care câștigă premiul – disciplinat în antrenament și disciplinat în alergare!

Modelul „agricultorului”

Un alt model, pe care Pavel îl dă fiului său Timotei, este acela al unui agricultor care lucrează din greu (2 Timotei 2.6). Gândul de bază în acest model al agricultorului este munca. Viața unui agricultor din zilele lui Pavel (ca și astăzi) era caracterizată prin muncă grea. Munca agricultorului este deosebit de semnificativă, deoarece ea trebuie făcută întotdeauna cu răbdare, și ea era întotdeauna orientată spre recoltă. Munca grea de pregătire a terenului, de

După ce ar trebui să se orienteze slujitorii credincioși (fideli) ...

semănat, de îngrijire și de udare a plantelor firave, necesita multă răbdare. În agricultură nu sunt „rezultate imediate”! Și singurul țel al muncii făcută cu răbdare este recolta. Aceasta înseamnă de fapt agricultura. Ce lecție pentru un creștin aflat în maturizare! Domnul ne cere să lucrăm din greu în slujba pentru El, chiar dacă nu se vede „nici un succes peste noapte”. Lucrarea unui creștin pe câmpurile lui Dumnezeu este uneori foarte descurajatoare. Ea necesită o măsură mare de răbdare, de semănare a seminței bune a Cuvântului lui Dumnezeu și de îngrijire a copiilor mici în Hristos. Însă recolta compensează tot timpul folosit! Este o bucurie curată pentru un creștin care lucrează din greu să vadă că Cuvântul semănat de el face rădăcini în inima și în viața unui om și în cele din urmă face din el un creștin puternic, care aduce rod. Aceasta înseamnă pentru un creștin, „să primească partea lui din recoltă”. Și răsplata nu se sfârșește pe pământul acesta!

Pavel dă lui Timotei și alte modele în capitolul al doilea (le poți găsi tu pe toate?). Ele sunt cuprinse în Cuvântul lui Dumnezeu ca modele în succedare pentru toți creștinii credincioși. Noi trebuie să recunoaștem că noi ne comportăm cel mai mult timp ca soldații în timp de pace, ca atleții la sfârșit de săptămână și ca țărani din curtea interioară. Dumnezeu caută soldați dispuși a se jertfi, atleți disciplinați și agricultori care lucrează.

Titlul original: „Models for the Faithful Christian“

Sursa: www.growingchristians.org